

§ 4.

Hvis en Tiende ejes af flere Personer, skal den Del af Afsløsningssummen, som eventuelt betales gennem Statskassen, fordeles mellem Barthaverne i Forhold til disses Andel i Tienden.

§ 5.

Naar en Tiende er afløst, bortfalde de hidtil paa denne Tiende og det tilsvarende tiendehdende Hartkorn hvilende Statter og Afgifter til det offentlige.

Hvor en Tiende allerede maatte være indkøbt af samtlige Tiendehdere, bortfalder Skatten ved denne Lovs Ikrafttræden, naar Tiendehderne for Indenrigsministeren have dokumenteret Tiendepligtens Ophør.

§ 6.

Hvor en Tiende helt eller overvejende hviler paa Fæstejord, kan denne Lov ikke bringes i Anvendelse. Hvis Tienden, der ønskes afløst, for en mindre Del hviler paa Fæstejord, kan Afsløsning gennemføres efter Reglerne i denne Lov med den Virkning, at Fæsterne derefter yde Tienden efter Kapitelstatst til Godsejeren, medens denne deltager med en tilsvarende Andel i Afsløsningen. Dog har Godsejeren i dette Tilfælde Ret til at kræve af Statskassen et tilsvarende 4 pCt. Laan med Pant i de paagældende Fæsters Tiende. Naar en Fæster derefter bliver Selvejer eller Arvefæster, har han Ret til at afløse sin Tiende ved Indbetaling til Godsejeren af den ved Overenskomsten vedtagne Afsløsningssum, hvilket Beløb af Godsejeren betales som Afdrag paa det eventuelt ydede Laan af Statskassen.

§ 7.

For de Tienders Vedkommende, der ere henlagte til Lønning af Embeds- eller Bestillingsmænd, kan Overenskomst ifølge § 2 indgaaes foreløbig mellem Beneficiarius og Tiendehderne. Naar en saadan Overenskomst er godkendt af Stiftsøvrigheden, bliver Afsløsningssummen, indtil anderledes ved Lov bestemmes, at forvalte blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler. Af Afsløsningssummen udbetales der vedkommende Beneficiarius en aarlig Rente, hvis Størrelse fastsættes af Kirkeministeren i Forhold til den aarlige Rente, som Stiftsøvrigheden gennemsnitlig oppebærer af de heromhandlede, under dens Forvaltning værende Afsløsningssummer, dog saaledes, at Renten for den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afsløsningen finder Sted, ikke bliver under $3\frac{1}{2}$ pCt. Kan foreløbig Overenskomst ikke opnaas af Tiendehderne med Beneficiarius, ville Tiendehderne kunne indbringe Sagen for Stiftsøvrigheden, eventuelt for Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Opnaas Overenskomst med denne, kan den dog ikke mod Beneficiarii Vilje træde i Kraft før ved Embedsledighed.

§ 8.

Naar en Kirketiende, paa hvilken der hviler Forpligtelse til Vedligeholdelse m. m. af en Kirke, ønskes afløst, skal Forholdet, indtil anderledes ved Lov bestemmes, ordnes i Overensstemmelse med den Stilling, som de „selvejende Kirker“ nu indtage. Af Afsløsningssummen skal der til Kirken henlægges en saa stor Kapital, som behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaard ved Renterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand og opfylde sine øvrige Forpligtelser, deriblandt fuldt udrede Udgifterne til Vin og Brød, Assurance og eventuel Udvidelse af Kirkegaarden. Størrelsen af denne Kapital fastsættes ved Skøn af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, udnævnt for hvert Stift af Kirkeministeren, samt 4 Medlemmer valgte for hvert Tilfælde, 2 af Tiendejeren og 2 af Tiendehderne. Kirkeministeren kan, hvor